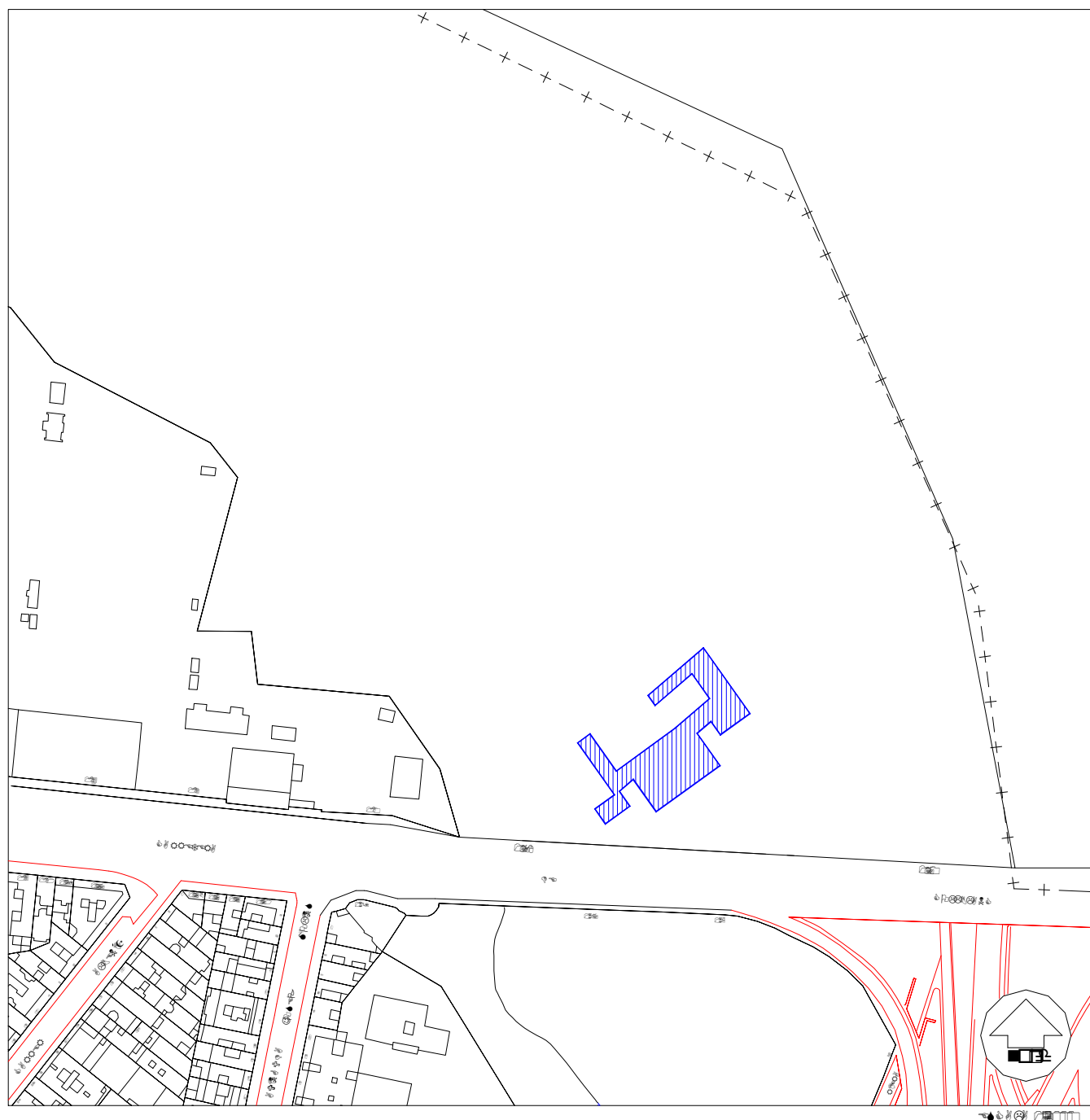

ADREÇA PRINCIPAL:

Collblanc, Ctra. de, 170

ADREÇA PRINCIPAL: Collblanc, Ctra. de, 170

DENOMINACIÓ: Can Rigalt

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1693 Inscripció en una de les façanes
1764 (?) Reformes
1837 (?) Reformes

US ORIGINAL: Casa pairal

US ACTUAL: Habitatge, masoveria i conreu

BIBLIOGRAFIA:

ABARCA, 1968.

ABARCA, 1983 A.

CASAS, 1986 A.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1990 A.

Hospitalet, 1981.

Hospitalet, 1987.

MARCE, 19??

ARXIU:

AHUAD DEL COACB, fitxa 10.

Edifici inventariat pel Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la
Diputació de Barcelona

Vista general de la finca (Febrer, 1995)

Façana principal des de l' exterior de la reixa (Febrer, 1995)

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Casa Pairal del siglo XVII, según la fecha (1693) que aparece en una de las fachadas.

Remodelada en 1837 según una inscripción que consta en otra fachada, y probablemente también a finales del siglo XIX.

Estructura de la masía con paredes de 60-90 cm. y "voltes" enteras de cañón de fábrica de ladrillo y cubierta de comedor y "celler". Fachada clásica en su composición, respetando la estructura primitiva de tres naves, añadiendo una nave a cada lado. Planta noble en la planta piso, con salida directa al jardín por la escalera posterior y marquesina. Pabellones exentos formando un patio posterior y que componen la fachada principal. Carácter clásico. Eje de simetría en la línea de la alameda del jardín posterior. Notable jardín silvestre.

(ABARCA, 1968)

"Su constructor no dejó huella patente de su nombre ni la fecha. Pero por los antecedentes parece que si situamos la obra sobre 1760 a 1770 estaremos en lo cierto, toda vez que en la citada década se estaba construyendo la carretera. Y el emplazamiento de la fuente frente por frente a la portalada y verja que circunda la finca Rigalt, nos da a entender que aquélla y ésta se construyeron simultáneamente. Como sabemos que el caserón fue levantado a mitad del siglo XVIII y tenemos igualmente el dato concreto del establecimiento del nuevo camino real (ya que el famoso puente sobre el Llobregat, en Molins de Rey, se terminó en 1767), sin lugar a dudas podemos anotar como definitiva la fecha que se cita más arriba. [...]

En 1741 se derribó la antigua casa [en 1728 D. Miguel de Rigalt adquiere la masia con sus tierras], comenzando las obras de la nueva construcción (la actual) y ordenándose los extensos terrenos contiguos, hermoseándolos con jardines y naranjales delante y detrás del edificio, con avenidas, fuentes de agua, cascadas y estanques (todavía existentes parcialmente), aprovechando para ello los desniveles que debían proporcionar surtidores, toda al estilo versallesco..." (p. 6-8)

(CASAS, 1986 A)

"La zona que recorrerem, podem afirmar que era gairebé deserta abans del 1957. En l'espai que comprèn hi havia el cementiri, moltes bòbiles, bastants vinyes, algun petit nucli de casetes barates (els anomenats "barris" del Boter, de la Granota, de Bellavista, del Poble Sec, etc.) i poca cosa més. En el límit nord, sòlides i alteroses, contemplaven el pla les cases de Can Rigalt i de la Pubilla Casas." (p. 85)

"La torre de Can Rigalt és un gran mas d'aspecte noble, amb la façana encarada a migdia i a la carretera i un gran parc al darrera del casal. La construcció originària és del segle XVII, o potser anterior, però la restauració que en veiem té un marcat caire neoclàssic i divuitesc que, probablement, cal posar en relació amb l'obertura de la carretera de Carles III, que la convertia en un casal al peu d'un dels accessos principals a Barcelona i n'incrementava paral·lelament la importància simbòlica" (p. 90)

(Hospitalet, 1981)

"Segurament fou edificat aprofitant parets medievals. Es un palau barroc construït el 1741, amb un ordre de pilastres sobre mènsules a la façana i òculs al pis alt. Té una bella porta de jardí de pilastres encoixinades, i airós ferratge" (punt 10)

(AHUAD del COAC, 1980)

"Edifici de planta simètrica i estructura acadèmica, compostat de dos pisos i golfes, en el seu cos central, que està dividit per dues pilastres que apoiades en mènsules trenquen l'entaulament perforat per òculs el·líptics. Aquestes llicències són d'origen barroc. A la planta baixa té un portal de pedra rematat per un arc rebaixat similar al de les tres balconeres de la planta noble, tots ells finament motllurats. La façana es corona amb una barana massissa que suporta quatre boles de pedra. A aquest cos se li adossa a darrera uns altres a ambdues bandes i de menor alçada, sense àtic, que sobresurten lateralment en forma de ales retrasades que es perllonguen en dues terrasses simètriques fins a la façana principal a l'alçada de la planta noble, a la que les façanes laterals del cos central hi obren quatre balcons rematats per igual nombre

d'òculs. A l'alçada de la terrassa surten dos ponts que s'uneixen amb dos cossos extrems, més allunyats, d'una planta i àtic. A remarcar, tanmateix, els pilars encoixinats rematats per gerros amb fruits que emmarquen la volutada reixa d'accés.

1741: Any de construcció sobre un primitiu edifici medieval. Ho confirma el portal d'accés on es veu que ha estat un portal adovellat ampliat i reformat" (fitxa 10)

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1990 A)

"La reconstrucció i millora de la carretera d'Aragó i Madrid (l'actual N-II) impulsada per Carles III en 1764 revitalitzà la zona nord del terme. Així, a Collblanc s'instal·là un hostel de viatgers i s'iniciaren les obres de construcció de la torre de la Pubilla Casas i de reconstrucció de Can Rigalt".

VALORACIÓ:

A diferència de la casa pairal de la Pubilla Casas, la finca de Can Rigalt ha continuat com a explotació agrícola fins als nostres dies. Aquesta pervivència -cada cop més simbòlica- no deixa de palesar una realitat històrica contundent. Les propietats agrícoles de Can Rigalt es comptaven com unes de les més importants d'aquesta zona, i s'extenien pels municipis veïns d'Esplugues, les Corts i Sants. El buidatge d'alguna sèrie històrica com podria ser la dels amillaments del segle XIX ens podria donar una visió de la importància d'aquesta explotació agrícola dins del conjunt de l'Hospitalet i pobles veïns.

Al llarg dels segles XIX i XX la propietat s'ha anat reduint considerablement, produint-se nombroses segregacions com les que enquibiren el cementiri de Sants o l'antiga estació receptora de la Canadenca (avui de FECSA), o la urbanització del carrer Josep Molins i la construcció de l'Hospital de la Creu Roja i de l'escola Puig i Gairalt.

El casal senyorívol de Can Rigalt que ens ha arribat fins als nostres dies és el resultat de diverses actuacions arquitectòniques. Tot i les restes anteriors que s'hi poden trobar, tot sembla indicar que la major part de l'obra data de 1741.

Cal valorar la finca en el seu conjunt, tant l'edifici -que no ha conegut reformes traumàtiques-, com les construccions annexes, la tanca -amb la porta principal de forja- i les parts d'hort i jardí.

PROTECCIÓ:

Nivell C

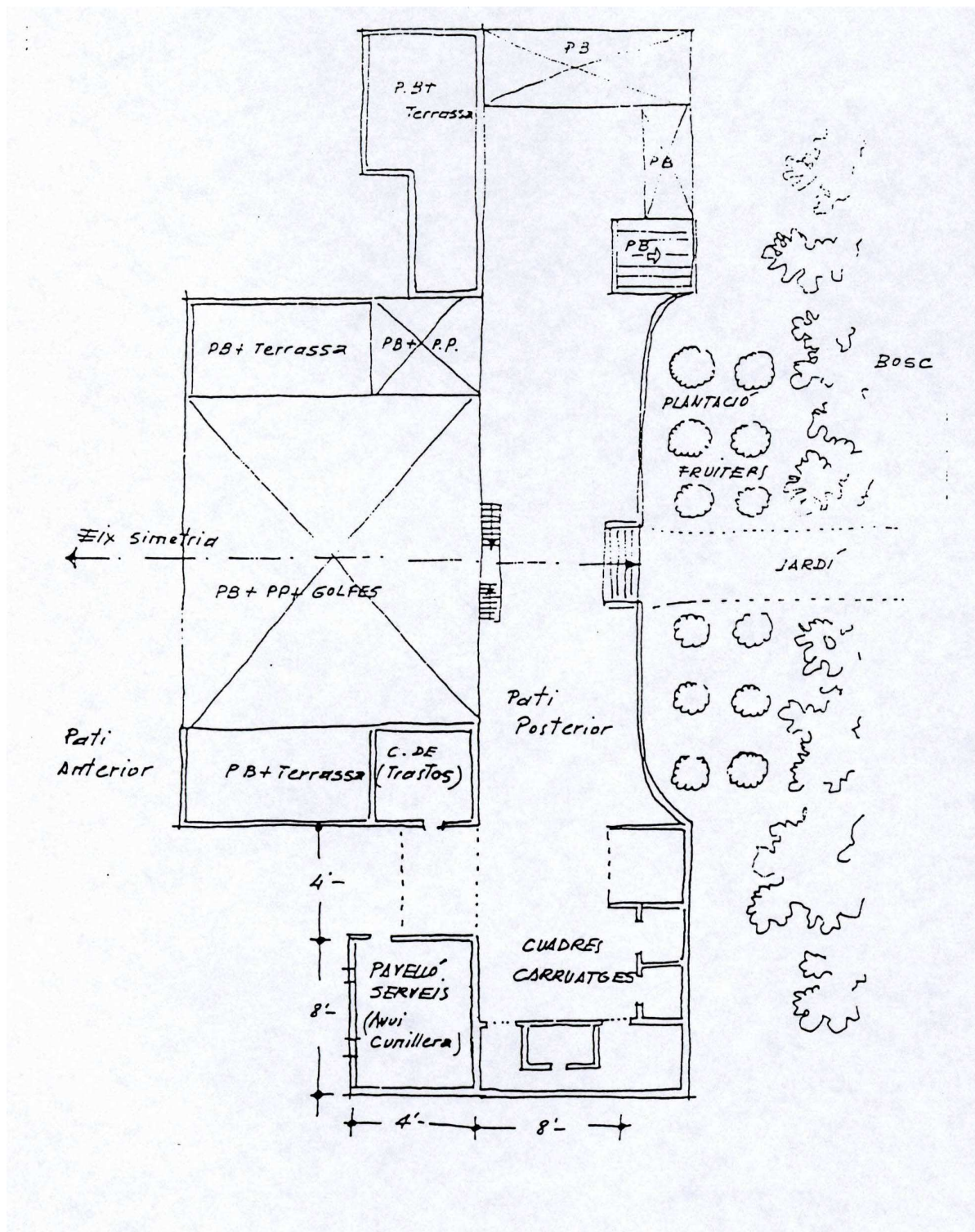
CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

La restauració del conjunt hauria d'anar precedida d'un projecte global que contemplés i integrés totes les edificacions i jardí incloent la tanca i la porta de la finca. Sembla lògic que una actuació d'aquest tipus es produís en consonància a l'aplicació del PGM que qualifica la zona com a parc i equipament comunitari.

Quant a la casa, donades les construccions superposades, abans de qualsevol intervenció arquitectònica caldria un estudi pormenoritzat de paraments i relació estructural dels cossos secundaris, que podria comportar la remodelació o desaparició d'algun d'ells.

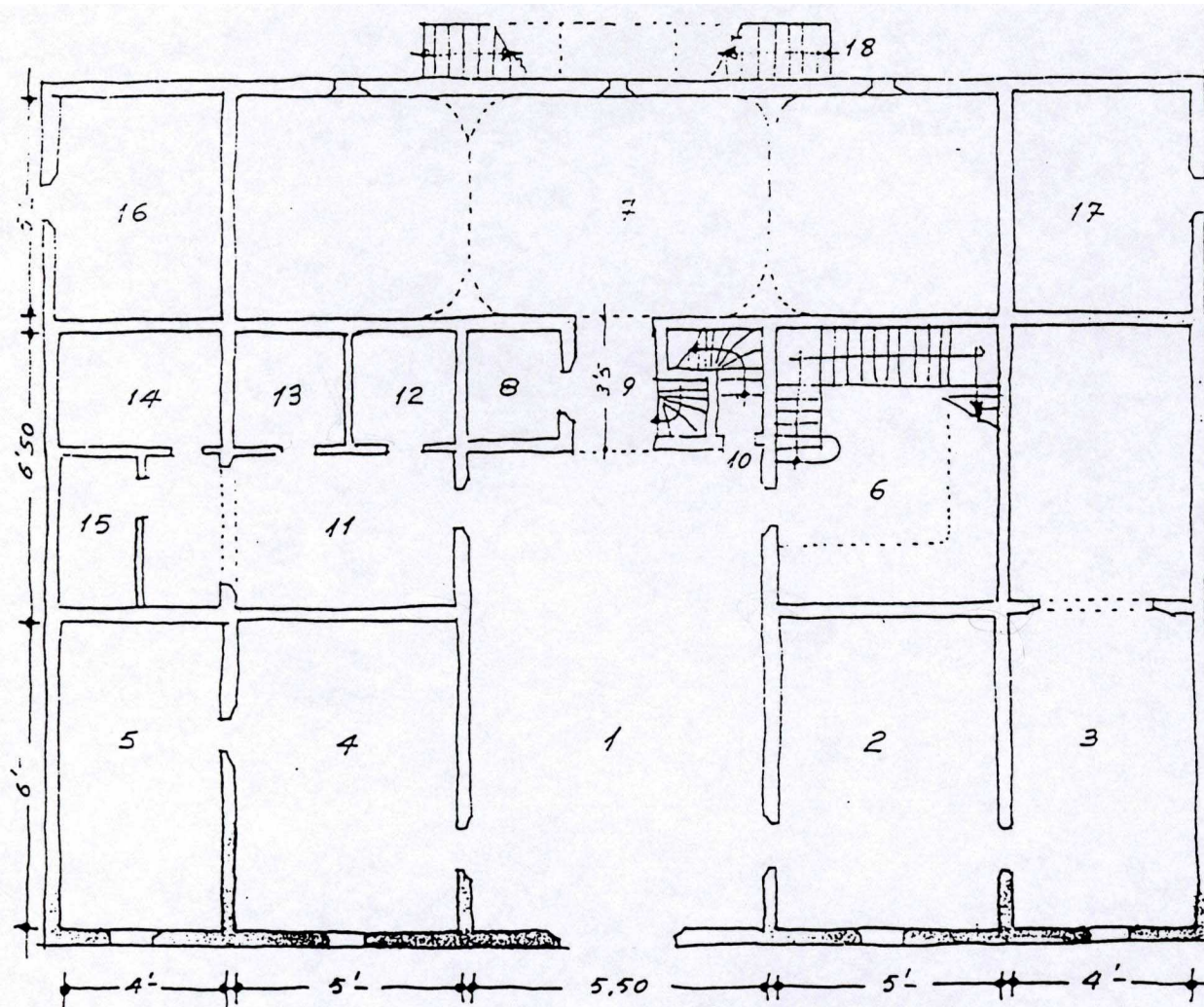
Es contempla la possibilitat d'adaptar l'edifici, a la normativa d'accessibilitat, incendis, etc., sempre intentant no distorsionar el caràcter de la catalogació, per lo qual, seria possible fer les reformes estructurals necessàries sempre, previ estudi estructural de l'edifici, segons el qual quedi justificada la solidesa de la reforma proposada, i estigui aprovat pels tècnics del departament corresponent.

Planta general (PEPPA, 1987)

PLANTA BAIXA (La planta pis .
excepte la Terrassa a sobre de la part
de 3 y 5. es repeteix)

- 1 SALA GRAN
- 2 MENJADOR
- 3 GRANER
- 4 CUINA
- 5 DORMITORI MASOVER PRINCIPAL
- 6 ESCALA A PLANTA NOBLE
- 7 CELLER
- 8 CAMBRA (TRASTOS)
- 9 PUJADA DEL CELLER
- 10 ESCALA A GOLFES
- 11 ESTAR MASOVERS

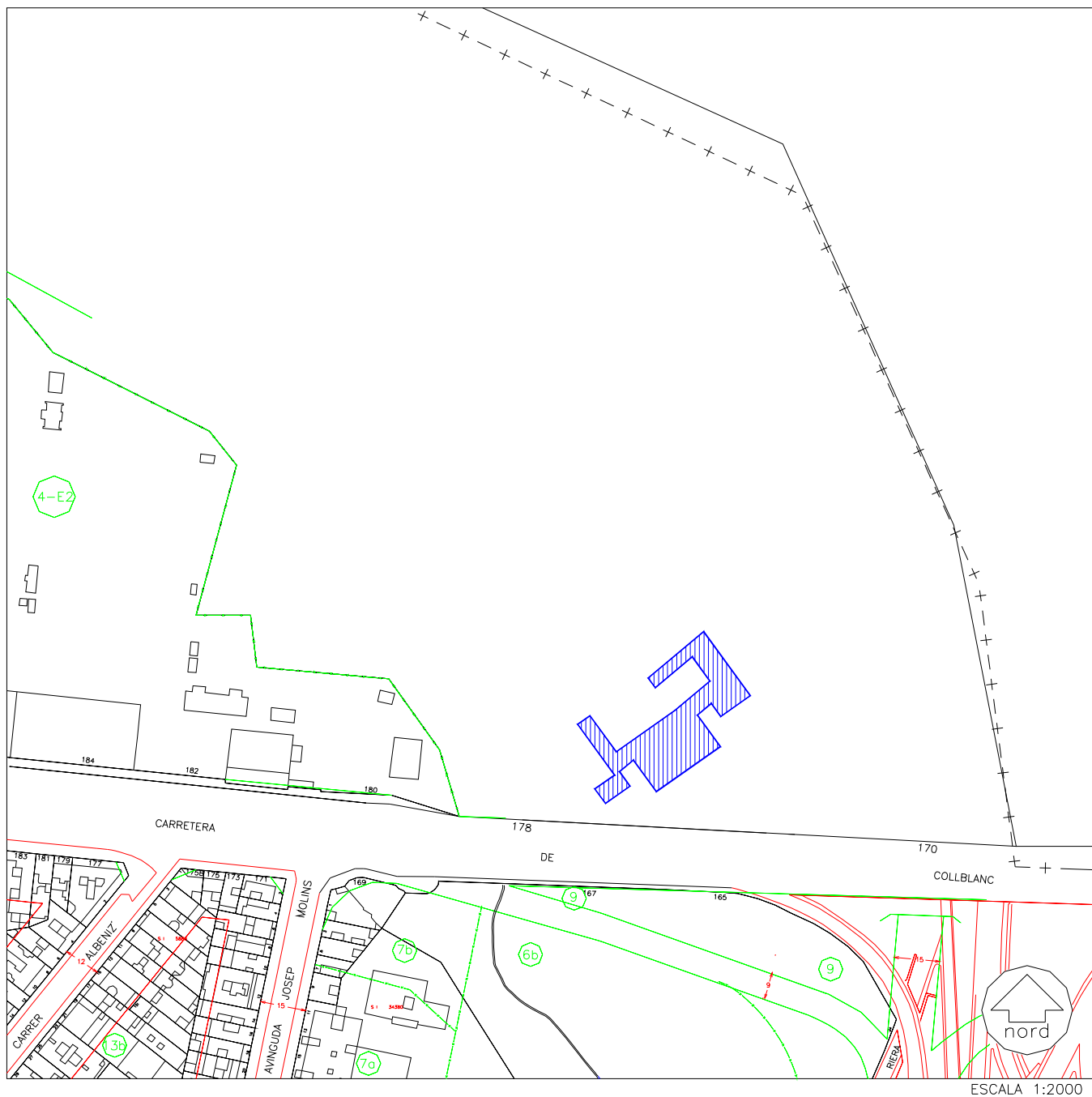
- 12 DORMITORI MASOVERS
- 13 DORMITORI MASOVERS
- 14 DORMITORI MASOVERS
- 15 BANY MASOVERS
- 16 CAMBRA DE MALS ENDREÇOS
- 17 CAMBRA " " " "
- 18 ESCALA A LA SALA PRINCIPAL

Planta baixa (PEPPA , 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

La finca, d'extensió considerable, està qualificada pel PGM com zona 6b la banda de la casa i el jardí, i com a 7c la banda d'explotació agrícola. Per les seves característiques, l'edificació ha d'integrar-se dins de l'equipament previst, i conservar la seva estructura edificatòria.

ANNEX AMB CARÀCTER INFORMATIU
QUE RECULL LES MODIFICACIONS
POSTERiors A L'APROVACIÓ L'ANY 2001
DEL TEXT REFÓS DEL PLA ESPECIAL DE
PROTECCIÓ DEL PATRIMONI
ARQUITECTÒNIC DE L'HOSPITALET DE
LLOBREGAT

DENOMINACIÓ:	Can Rigalt
COORDENADES UTM:	X: 425428.58 Y: 4580915.56
US ACTUAL:	Pendent de rehabilitació.
PROPIETAT:	Pública. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat (cessió segons Pla de millora urbana del polígon d'actuació 1 al sector de Can Rigalt).

PLANEJAMENT VIGENT:

1976: El Pla General Metropolità de l'Àrea de Barcelona en vigor des de l'any 1976, estableix l'edifici com a zona de parcs i jardins urbans actuals i de nova creació a nivell metropolità, clau 6c.

2001 Al Text refós del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat estableix el nivell de protecció C sobre l'edifici:

“Protegeix els edificis el valor dels quals resideix principalment en la seva estructuració tipològica, exteriorment reflectida en la façana i interiorment en la disposició de la seva estructura general així com en determinats espais, com vestíbuls i caixes d'escala. Aquestes parts o elements estaran especialment protegits, essent susceptible la resta de l'edifici d'actuacions de rehabilitació que mantinguin o revaloritzin aquelles”

2006 A la Modificació PGM sector Can Rigalt, aprovat definitivament el 14 de novembre de 2006, canvia la qualificació urbanística de la parcel·la on es troba l'edifici catalogat de Can Rigalt, passant de zona de parcs i jardins urbans actuals i de nova creació a nivell metropolità, clau 6c a zona d'equipaments comunitaris i dotacions de nova creació de caràcter local, clau 7b (veure plànol annex). La superfície afectada és de 20.380,23 m² limitada al S per la carretera de Collblanc; a l'O per la subcentral elèctrica de FECSA; al N per l'Avinguda de Manuel Azaña i a l'E per l'Avinguda d'Albert Bastardas.

2007 El Pla de millora urbana del polígon d'actuació 1 al sector de Can Rigalt, aprovat definitivament el 13 de desembre de 2007 i publicat al DOGC 5137 el 23 de maig de 2008, manté la qualificació urbanística com a equipament (clau 7b) en una superfície de 2.505,38 m² format per l'edifici catalogat i l'entorn més immediat; canvia la qualificació a parcs i jardins urbans de nova creació d'una superfície de 1.771,85 m² entre l'edifici catalogat i la carretera de Collblanc i especifica la qualificació d'equipaments comunitaris i dotacions de nova creació de caràcter local del tipus Sanitari-Assistencial (clau 7b-H) de la superfície que envolta l'element catalogat per la banda de llevant, ponent i septentrional, abraçant una superfície de 16.103 m².

ESTAT ACTUAL:

L'edifici es troba molt malmès ja que ha estat objecte d'actes vandàlics i d'ocupacions il·legals.

OBSERVACIONS:

A l'apartat "Criteris d'intervenció" de la fitxa núm. 13 del PEPPA, s'esmenta: "La restauració del conjunt hauria d'anar precedida d'un projecte global que contemplés i integrés totes les edificacions i jardí incloent la tanca i la porta de la finca.", no obstant, durant l'ampliació de l'ample de la carretera de Collblanc entre els anys 2003 i 2004, el tram meridional de la tanca (de tàpia) va ser desmuntat i substituït per una tanca de simple torsió paral·lela al vial i la porta va ser traslladada a la ubicació actual. La resta de la tanca es conserva en el seu estat original.

Façana de migdia amb la tanca i la porta al seu estat actual (juliol de 2022)

Façana de migdia (juliol de 2022)

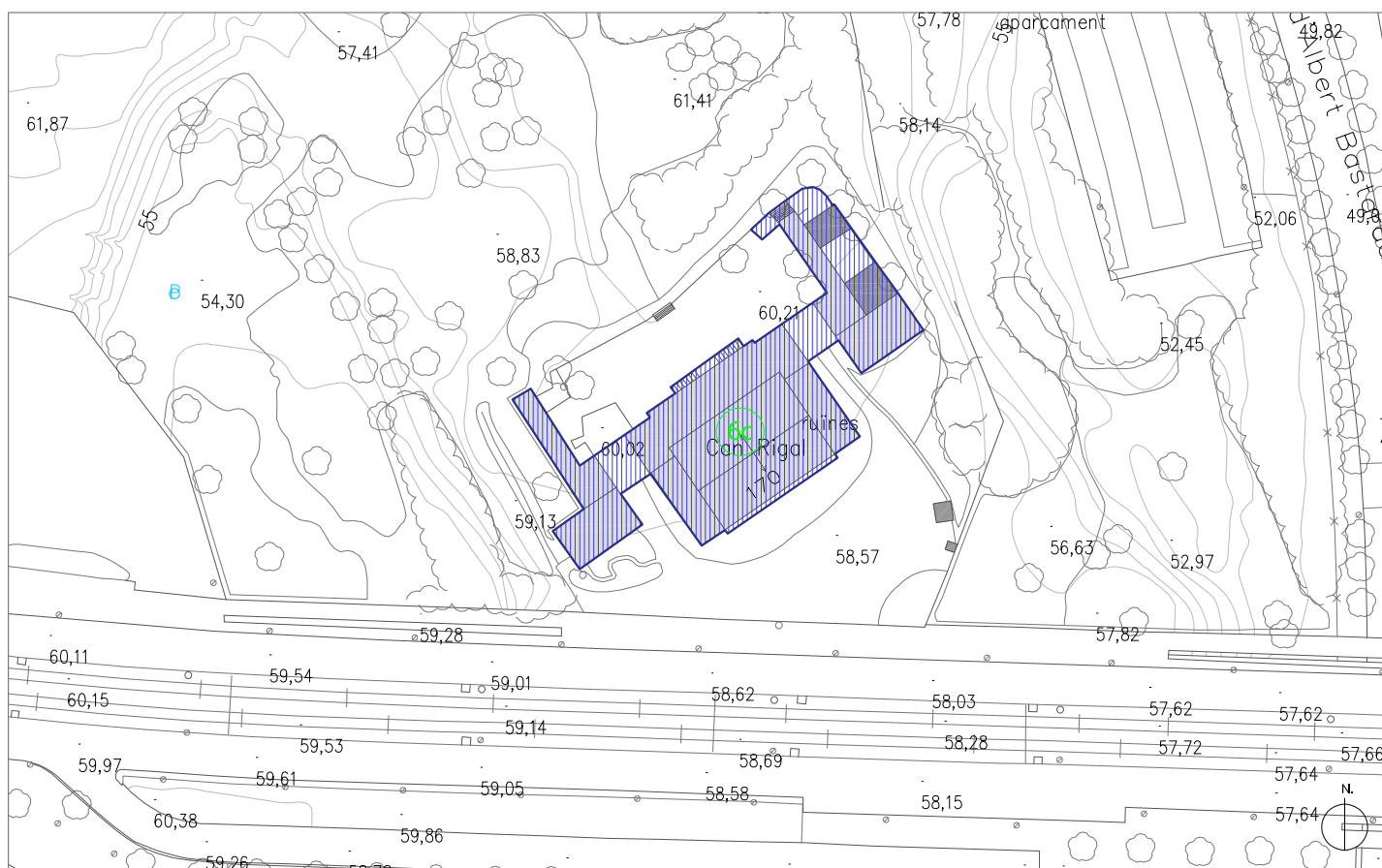

Cossos de la banda de ponent (juliol de 2022)

Cossos de la banda de llevant i façana septentrional (juliol de 2022)

Perímetre de protecció anterior

Escala 1:1000

Perímetre de protecció actual

Escala 1:1000

